A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2026. június 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus kereskedelem – 2000/31/EK irányelv – Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások – A 2. cikk h) pontja – Szabályozott terület – 3. cikk – A más tagállamból származó, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának korlátozása – Eltérés – 14. cikk – Tárhelyszolgáltatás – 15. cikk – Az általános nyomonkövetési kötelezettség hiánya – Pornográf tartalomhoz való hozzáférésre irányuló elektronikus szolgáltatás – Az ilyen tartalmak kiskorúak részére történő szolgáltatását megtiltó és a szolgáltatót életkor-ellenőrzési rendszer bevezetésére kötelező nemzeti szabályozás – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. és 24. cikke – A járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás – Bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítását tiltó nemzeti szabályozás”

A C-188/24. és C-190/24. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott két előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyeket a Conseil d’État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2024. március 7-én érkezett, 2024. március 6-i határozataival terjesztett elő

a **WebGroup Czech Republic, a.s.**,

az **NKL Associates s. r. o.**,

és

a **Ministre de la Culture**,

a **Premier ministre**

között,

az **Osez le féminisme!**,

a **Le mouvement du Nid**,

a **Les effronté-E-S** (C-188/24)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

valamint

* Az eljárás nyelve: francia.

a **Coyote System**

és

a **Ministre de l'Intérieur et des Outre-mer**,

a **Premier ministre** (C-190/24)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, T. von Danwitz elnökhelyettes (előadó), C. Lycourgos, I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún, I. Ziemele, J. Passer, O. Spineanu-Matei, M. Condinanzi és F. Schalin tanácselnökök, N. Piçarra, A. Kumin, N. Jääskinen, Csehi Z. és B. Smulders bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Siekierzyńska tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2025. március 24-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a WebGroup Czech Republic, a.s. és az NKL Associates s. r. o. képviseletében E. Piwnica avocat,

– a Coyote System képviseletében G. Froger avocat,

– a Les effronté-E-S képviseletében L. Questiaux avocate,

– a francia kormány képviseletében R. Bénard, B. Fodda és M. Guiresse, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében A. Edelmannová, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– a norvég kormány képviseletében K. H. Aarvik és I. Collett, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Armati, O. Gariazzo, P.-J. Loewenthal és J. Szczodrowski, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. szeptember 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Elektronikus

kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 1. és 24. cikkének értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket két jogvita keretében terjesztették elő, amelyek közül az első az egyfelől a WebGroup Czech Republic, a.s. és az NKL Associates s. r. o., pornográf tartalmat terjesztő weboldalaknak a Cseh Köztársaságban székhellyel rendelkező két kiadója, másfelől a ministre de la Culture (kulturális miniszter, Franciaország) és a Premier ministre de la République française (a Francia Köztársaság miniszterelnöke, Franciaország) között egy olyan rendelet jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely meghatározza az olyan személy felszólítására vonatkozó jogszabályi rendelkezés végrehajtásának módjait, akinek a tevékenysége olyan online nyilvános hírközlési szolgáltatás szerkesztésére irányul, amely a büntető törvénykönyvet megsértve kiskorúak számára lehetővé teszi a pornográf tartalomhoz való hozzáférést. A második jogvita az egyfelől a Coyote System, másfelől a ministre de l’Intérieur et des Outre-mer (belügyminiszter és tengerentúli ügyek minisztere, Franciaország) és a Premier ministre de la République française (a Francia Köztársaság miniszterelnöke) között egy olyan rendelet jogszerűsége tárgyában van folyamatban, amely a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók számára megtiltja, hogy a felhasználóik által bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozóan közölt információkat továbbítsák, és mindezt annak érdekében, hogy az ezen ellenőrzések elkerülésére irányuló magatartásokat megakadályozzák.

Jogi háttér

Az uniós jog

A Charta

3 A Chartának „Az emberi méltóság” című 1. cikke értelmében:

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Tiszteletben kell tartani, és védelmezni kell.”

4 A Chartának „A gyermekek jogai” című 24. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A gyermekek véleményüket szabadon kifejezhetik. Az őket érintő ügyekben véleményüket életkoruknak és érettségüknek megfelelően figyelembe kell venni.

(2) A hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölött álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie.

[…]”

A 2000/31 irányelv

5 A 2000/31 irányelv (8), (18), (22), (26), (42) és (47) preambulumbekezdése kimondja:

„(8) Az irányelv célja az, hogy létrehozza az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását biztosító jogi keretet, és nem pedig az, hogy kifejezetten a büntetőjog területén valósítson meg harmonizációt.

[…]

(18) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások a számítógépes hálózatokon keresztül végzett gazdasági tevékenységek széles skáláját ölelik fel; ezek a tevékenységek különösen áruk on-line eladását foglalhatják magukban; az olyan tevékenységek, mint az áruk leszállítása vagy a hálózaton kívüli szolgáltatásnyújtás nem tartoznak ide; […]

[…]

(22) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások felügyeletét a tevékenység forrásánál kell ellátni a közérdekű célok hatékony védelmének biztosítása érdekében; ebből a célból szükséges annak biztosítása, hogy az illetékes hatóság ilyen védelmet ne csak saját országának állampolgárai, hanem a Közösség minden polgára számára nyújtson; a tagállamok közötti kölcsönös bizalom erősítése érdekében alapvető fontosságú a szolgáltatás származási helye szerinti tagállam felelősségének egyértelmű meghatározása; ezen túlmenően, a szolgáltatásnyújtás szabadságának hatékony biztosítása érdekében, valamint a szolgáltatások nyújtói és igénybe vevői számára a jogbiztonság hatékony biztosítása érdekében, az ilyen információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra elvben annak a tagállamnak a joga vonatkozik, amelyben a szolgáltató letelepedett.

[…]

(26) A tagállamok – az ebben az irányelvben megállapított feltételekkel összhangban – alkalmazhatják nemzeti büntetőjoguk és büntetőeljárási joguk szabályait azzal a céllal, hogy a bűncselekmények felderítéséhez és üldözéséhez szükséges minden nyomozati és egyéb intézkedést megtegyenek, anélkül, hogy az ilyen intézkedésekről [az Európai] Bizottságot értesíteniük kellene.

[…]

(42) Az ebben az irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességek csak azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó tevékenysége olyan hírközlő hálózat működtetésének és az ahhoz való hozzáférés biztosításának technikai folyamatára korlátozódik, amely hálózaton keresztül harmadik személyek által rendelkezésre bocsátott adatokat továbbítanak és ideiglenesen tárolnak, a továbbítás hatékonyabbá tételének kizárólagos céljával; Ez a tevékenység pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtónak sem tudomása nincs a továbbított, illetve tárolt adatról, se nem kezeli azt az adatot.

[…]

(47) Az, hogy a tagállamok nem írhatnak elő a nyomon követésre vonatkozó kötelezettséget a szolgáltatók számára, csak az általános jellegű kötelezettségekre vonatkozik; nem érinti azonban az egyedi esetben alkalmazandó nyomon követési kötelezettségeket, és különösképpen nem érinti a nemzeti hatóságoknak a nemzeti jogszabályokkal összhangban hozott intézkedéseit.”

6 Ezen irányelvnek „Az irányelv célja és alkalmazási köre” című 1. cikke értelmében:

„(1) Ez az irányelv a belső piac megfelelő működéséhez kíván hozzájárulni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által.

(2) Ez az irányelv az (1) bekezdésben megállapított célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben közelít egymáshoz bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó, a belső piaccal, a szolgáltatók letelepedésével, a kereskedelmi tájékoztatással, az elektronikus úton kötött szerződésekkel, a közvetítő szolgáltatók felelősségével, a magatartási kódexekkel, a jogviták peren kívüli rendezésével, a bírósági keresetekkel és a tagállamok közötti együttműködéssel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket.

(3) Ez az irányelv kiegészíti az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó közösségi jogot, a közösségi jogi aktusokban és az azokat végrehajtó nemzeti jogszabályokban megállapított védelem – különösen a közegészségügy és a fogyasztói érdekek védelme – szintjének sérelme nélkül, amennyiben ez nem korlátozza az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának szabadságát.

(4) Ez az irányelv nem állapít meg újabb nemzetközi magánjogi szabályokat és nem foglalkozik a Bíróságok hatáskörével.

(5) Ez az irányelv nem alkalmazható:

a) az adózás területén;

b) az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatos, a [személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.)] és a [távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 1998, L 24, 1. o.)] szabályozott kérdésekre;

c) a kartelljog által szabályozott megállapodásokkal és magatartással kapcsolatos kérdésekre;

d) a következő, információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenységekre:

– a közjegyzői vagy azzal egyenértékű szakmában folytatott tevékenységre annyiban, amennyiben az a közhatalom gyakorlásához közvetlen és konkrét módon kapcsolódik,

– az ügyfél képviseletére és érdekeinek bíróság előtti védelmére,

– azokra a szerencsejátékkal kapcsolatos tevékenységekre, amelyek a szerencsejáték során pénzértékkel rendelkező tétekben való fogadást foglalnak magukban, ideértve a sorsolásos játékokat és a fogadási ügyleteket.

(6) Ez az irányelv nem érinti azokat a közösségi jog tiszteletben tartásával meghozott közösségi vagy nemzeti szintű intézkedéseket, amelyek célja a kulturális és nyelvi sokszínűség előmozdítása és a pluralizmus védelmének biztosítása.”

7 A 2000/31 irányelv „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőket írja elő:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) »információs társadalommal összefüggő szolgáltatások«: [az 1998. július 20-i] 98/48/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.)] által módosított, [a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.)] 1. cikkének (2) bekezdése szerinti szolgáltatások;

[…]

h) »szabályozott terület«: a tagállamok jogrendszereiben meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra, illetve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények, tekintet nélkül arra, hogy általános jellegűek vagy kifejezetten e szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkoznak.
   i. A szabályozott terület azokat a követelményeket tartalmazza, amelyeket a szolgáltatónak a következők tekintetében teljesítenie kell:

      – információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdése, mint például a minősítésekkel, engedélyezéssel vagy bejelentéssel kapcsolatos követelmények,

      – információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység folytatása, mint például a szolgáltató magatartásával kapcsolatos követelmények, a szolgáltatás minőségével, illetve tartalmával kapcsolatos követelmények, ideértve a reklámozásra és a szerződésekre alkalmazandókat is, vagy a szolgáltató felelősségével kapcsolatos követelmények;

   ii. A szabályozott terület tartalmaz olyan követelményeket, mint:

      – az árura mint olyanra alkalmazandó követelmények,

      – az áruk leszállítására alkalmazandó követelmények,

      – a nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények.”

8 A 2000/31 irányelv „Belső piac” című 3. cikkének szövege a következő:

„(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett szolgáltatók által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások megfeleljenek azoknak az adott

tagállamban alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek, amelyek beletartoznak a szabályozott területbe.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazható a mellékletben említett területekre.

(4) A tagállamok tehetnek a (2) bekezdéstől történő eltérésre irányuló intézkedéseket egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézkedés:
   i. szükséges a következő okok egyike miatt:

      – közrend, különösen a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése, ideértve a kiskorúak védelmét és a faji, nemi, vallási vagy nemzeti alapú bármilyen gyűlöletre uszítás és az egyének emberi méltóságának megsértése elleni harcot,

      – közegészség-védelem,

      – közbiztonság, ideértve a nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekek védelmét,

      – a fogyasztók védelme, ideértve a befektetők védelmét is;
   ii. egy olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányul, amely az i. alpontban említett célokat sérti, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti;
   iii. az említett célokkal arányos;

b) a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt és a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve az előzetes eljárásokat és a bűnügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket, a tagállam:

   – felkérte az (1) bekezdésben említett tagállamot, hogy intézkedjen és az utóbbi ezt nem tette meg, vagy az intézkedések nem voltak megfelelőek,

   – közölte a Bizottsággal és az (1) bekezdésben említett tagállammal, hogy ilyen intézkedést szándékozik tenni.

(5) A tagállamok sürgős esetben eltérhetnek a (4) bekezdés b) pontjában megszabott feltételektől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésről a lehető legrövidebb időn belül értesíti a Bizottságot és az (1) bekezdésben említett tagállamot, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek véli.

(6) A tagállam intézkedéshozatali és intézkedés-végrehajtási lehetőségének sérelme nélkül, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a közölt intézkedések összeegyeztethetőségét a közösségi joggal; ha arra a következtetésre jut, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen a közösségi joggal, a Bizottság felkéri a tagállamot, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedéstől vagy sürgősen szüntesse meg az intézkedést.”

9 A 2000/31 irányelv „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikke szerint:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy:

a) a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának; vagy

b) a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható arra az esetre, ha a szolgáltatás igénybe vevője a szolgáltató irányítása alatt vagy ellenőrzése mellett jár el.

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék, nem érinti továbbá a tagállamoknak azt a lehetőségét sem, hogy eljárásokat alakítsanak ki az információ eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására.”

10 Ezen irányelvnek „Az általános nyomon követési kötelezettség hiánya” című 15. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok nem állapítanak meg a szolgáltatókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely szerint a 12., 13. és 14. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettséget, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk.

[…]”

11 Az említett irányelvnek „Az eltérések a 3. cikktől” című melléklete a következőképpen szól:

„A 3. cikk (3) bekezdésében előírtak szerint, a 3. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazható:

– a szerzői jogra és szomszédos jogokra, a [félvezető termékek topográfiájának oltalmáról szóló, 1986. december 16-i 87/54/EGK tanácsi irányelvben (HL 1987. L 24, 36. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 8. kötet, 231. o.)] és [az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 1996. L 77, 20. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 459. o.)] említett jogokra, valamint az ipari tulajdonjogokra,

– elektronikus pénz kibocsátására olyan intézmények által, amelyek tekintetében a tagállamok [az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2000, L 275, 39. o.)] 8. cikkének (1) bekezdésében megállapított eltérések valamelyikét alkalmazták,

– [az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv (HL 1985. L 375., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.)] 44. cikkének (2) bekezdésére,

– [az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv, valamint a 88/357/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (harmadik nem életbiztosítási irányelv) (HL L 228., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 346. o.)] 30. cikkére és IV. címére, a [közvetlen életbiztosítási tevékenységre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. november 10-i 92/96/EGK tanácsi irányelv (harmadik életbiztosítási irányelv) (HL 1992. L 360., 1. o.)] IV. címére, [az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 73/239/EGK irányelv módosításáról szóló, 1988. június 22-i 88/357/EGK tanácsi irányelv (HL 1988. L 172., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 198. o.)] 7. és 8. cikkére, [a közvetlen életbiztosítási tevékenységre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 79/267/EGK irányelv módosításáról szóló, 1990. november 8-i 90/619/EGK második tanácsi irányelv (HL 1990. L 330., 50. o.)] 4. cikkére,

– a feleket a szerződésükre alkalmazandó jog megválasztása tekintetében megillető szabadságra,

– a fogyasztói szerződésekkel kapcsolatos szerződéses kötelezettségekre,

– ingatlanra vonatkozó jogokat keletkeztető vagy átruházó szerződések formai érvényességére, amennyiben az ilyen szerződésekkel szemben az ingatlan fekvési helye szerinti tagállam joga kötelező formai követelményeket támaszt,

– az elektronikus levélben küldött, nem kívánt kereskedelmi tájékoztatás engedélyezhetőségére.”

A 2010/13/EU irányelv

12 A 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2018. L 303., 69. o.) módosított, a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.; helyesbítés: HL 2010. L 263., 15. o.) (a továbbiakban: 2010/13 irányelv) (59) preambulumbekezdése kimondja:

„A jogalkotók, a médiaipar és a szülők számára aggodalmat jelent az audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő káros tartalom elérhetősége. Új kihívások is meg fognak jelenni, különösen az új platformokkal és az új termékekkel kapcsolatban. Ezért olyan szabályokra van szükség, amelyek valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásban, ide értve az audiovizuális kereskedelmi közleményt is védik a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését, valamint az emberi méltóságot.”

13 Ezen irányelv 1. cikke a következőképpen szól:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

[…]

aa) »videómegosztóplatform-szolgáltatás«: az [EUMSZ] 56. és [EUMSZ] 57. [cikkben] meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, vagy amely egy elválasztható részének vagy egy alapvető funkciójának elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából [az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i] 2002/21/EK [európai parlamenti és tanácsi irányelv (Keretirányelv) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)] 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül olyan műsorszámokat, felhasználó által létrehozott videókat, vagy mindkettőt juttasson el a közönséghez, amelyekért a videómegosztó platform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videómegosztó platform szolgáltatója rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés és sorba rendezés révén;

[…]”

14 A 2010/13 irányelv 6a. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott olyan audiovizuális médiaszolgáltatások, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését, csak olyan módon legyenek elérhetők, amely biztosítja, hogy a kiskorúak rendes körülmények között nem hallhatják vagy láthatják azokat. Ezen intézkedések magukba foglalhatják a műsorszolgáltatás időpontjának megválasztását, az életkor ellenőrzését szolgáló eszközöket vagy egyéb műszaki intézkedéseket. Az ilyen intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a műsorszám által okozható kárral.

A legkárosabb tartalmak – például az öncélú erőszak és a pornográfia – esetén a legszigorúbb intézkedéseket kell alkalmazni.”

15 Ezen irányelv 28. cikke a következőképpen szól:

„(1) A 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkének sérelme nélkül, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó videómegosztóplatform-szolgáltatók meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy:

a) a 6a. cikk (1) bekezdésével összhangban megvédjék a kiskorúakat az olyan műsorszámoktól, felhasználó által létrehozott videóktól és audiovizuális kereskedelmi közleményektől, amelyek károsíthatják a fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket;

[…]

(3) Azt, hogy az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában mi minősül megfelelő intézkedésnek, az adott tartalom jellege, az általa okozható ártalom, a védendő személyek kategóriájának jellemzői, valamint a veszélyeztetett jogok és jogos érdekek – többek között a videómegosztóplatform-szolgáltatók és a tartalmat létrehozó vagy feltöltő felhasználók érdekei és a közérdek – fényében kell meghatározni.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket az intézkedéseket a joghatóságuk alá tartozó valamennyi videómegosztóplatform-szolgáltató alkalmazza. Az ilyen intézkedéseknek megvalósíthatóknak és arányosnak kell lenniük, figyelemmel az adott videómegosztóplatform-szolgáltatás nagyságrendjére és a nyújtott szolgáltatás jellegére. Az ilyen intézkedések nem vezethetnek előzetes ellenőrzési intézkedésekhez vagy a tartalom feltöltésének olyan szűréséhez, amely nem felel meg a [2000/31] irányelv 15. cikkének. A kiskorúaknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt védelme érdekében a legkárosabb tartalom esetében a legszigorúbb hozzáféréskorlátozási intézkedéseket kell alkalmazni.

Az említett intézkedéseknek adott esetben az alábbiakra kell kiterjedniük:

[…]

f) életkor-ellenőrző rendszerek kialakítása és üzemeltetése a videómegosztó platformok felhasználói számára azon tartalmakra tekintettel, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését;

[…]”

Az (EU) 2015/1535 irányelv

16 A műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.) 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja úgy határozza meg a „szolgáltatás” fogalmát mint amely „bármely, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás, azaz bármely, általában díjazás ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás”.

Az (EU) 2024/1083 rendelet

17 A belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról és a 2010/13/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. április 11-i (EU) 2024/1083 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet) (HL L 2024/1083) (45) preambulumbekezdése kimondja:

„A videómegosztó-platformok páneurópai jellege miatt a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szerveknek külön eszközzel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy megvédjék a videómegosztóplatform-szolgáltatások felhasználóit bizonyos jogellenes és káros tartalmaktól, ideértve a kereskedelmi közleményeket. Különösen – a származási ország elvének sérelme nélkül – olyan mechanizmusra van szükség, amely lehetővé teszi bármely releváns nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv számára, hogy felkérje partnerét a szükséges és arányos intézkedések megtételére annak biztosítása érdekében, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltatók eleget tegyenek a [2010/13] irányelv 28b. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése szerinti kötelezettségeiknek. Ez elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a közönség – és különösen a kiskorúak – [Európai] Unió-szerte hatékony védelemben részesüljenek a videómegosztó platformokon megjelenő tartalmakhoz való hozzáférés során, és az online kereskedelmi kommunikáció tekintetében a megfelelő szintű átláthatóságra számíthassanak. A Testület által nyújtott közvetítés és a Testület véleményei elősegítik, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek számára kölcsönösen elfogadható és kielégítő

eredmények szülessenek. Amennyiben egy ilyen mechanizmus alkalmazása nem vezet békés megoldáshoz, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak egy másik tagállamból történő nyújtásának szabadsága csak a [2000/31] irányelv 3. cikkében meghatározott feltételek teljesülése és az ott meghatározott eljárás követése esetén korlátozható.”

18 E rendeletnek „A videómegosztóplatform-szolgáltatók kötelezettségeinek érvényesítésére irányuló megkeresések” című 15. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A [2000/31] irányelv 3. cikkének sérelme nélkül a megkereső hatóság kellően indokolt megkeresést küldhet a megkeresés tárgya tekintetében hatáskörrel rendelkező megkeresett hatóságnak, hogy az tegye meg a szükséges és arányos intézkedéseket a videómegosztóplatform-szolgáltatókra a [2010/31] irányelv 28b. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése alapján háruló kötelezettségek hatékony érvényesítése érdekében.

(2) A megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az (1) bekezdés szerinti érvényesítésre irányuló megkeresés nyomán általa meghozott vagy meghozni tervezett intézkedésekről, illetve azon okokról, amelyek miatt nem hozott intézkedést. A Testület az eljárási szabályzatában megállapítja az e célra alkalmazandó határidőket.

(3) Abban az esetben, ha a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság között egyet nem értés áll fenn az (1) bekezdés szerinti érvényesítésre irányuló megkeresést követően meghozott vagy meghozni tervezett intézkedésekkel vagy elmaradt intézkedésekkel kapcsolatban, bármelyikük közvetítés céljából a Testület elé utalhatja az ügyet a békés megoldás megtalálása érdekében.

Ha a Testület közvetítését követően sem sikerül békés megoldást találni, a megkereső hatóság vagy a megkeresett hatóság felkérheti a Testületet, hogy adjon ki véleményt az ügyben. Véleményében a Testület értékeli, hogy az (1) bekezdés szerinti érvényesítésre irányuló megkeresést kielégítően teljesítették-e. Ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a megkeresett hatóság nem teljesítette kielégítően az érvényesítésre irányuló megkeresést, a Testület a megkeresés teljesítését szolgáló intézkedéseket javasol. A Testület a Bizottsággal konzultálva indokolatlan késedelem nélkül véleményt ad ki.

(4) A (3) bekezdés második albekezdésében említett vélemény kézhezvételét követően a megkeresett hatóság indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a Testület az eljárási szabályzatában megállapítandó határidőn belül tájékoztatja a Testületet, a Bizottságot és a megkereső hatóságot a véleménnyel kapcsolatban meghozott vagy meghozni tervezett intézkedésekről.”

A francia jog

A C-188/24. sz. ügy

– *A code pénal (büntető törvénykönyv)*

19 A büntető törvénykönyv 227-24. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Három év szabadságvesztéssel és 75 000 euró pénzbüntetéssel büntetendő az erőszakos jellegű, terrorizmusra ösztönző, pornográf – ideértve az egy vagy több állatot érintő pornográf képeket is –

vagy az emberi méltóságot súlyosan sértő vagy a kiskorúakat fizikailag veszélyeztető játékokra ösztönző üzenetek bármilyen módon, bármely eszközön történő előállítására, továbbítására, terjesztésére vonatkozó magatartás, amennyiben az üzenetet kiskorú láthatja vagy érzékelheti.

Amennyiben az e cikkben meghatározott bűncselekményeket nyomtatott vagy audiovizuális sajtó, illetve nyilvánossághoz való online közvetítés útján követik el, a felelős személyek meghatározására az e kérdéseket szabályozó jogszabályok különös rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az e cikkben meghatározott bűncselekmények akkor is megvalósulnak, ha a kiskorúnak az első bekezdésben említett üzenetekhez való hozzáférése csupán a kiskorú arra vonatkozó nyilatkozatából ered, hogy betöltötte a tizennyolcadik életévét.”

– *A 2020-936. sz. törvény*

20 A digitális korban a kulturális alkotásokhoz való hozzáférés szabályozásáról és védelméről szóló, 2021. október 25-i 2021-1382. sz. törvénnyel (JORF, 2021. október 26., 2. sz. szöveg) módosított, a partnerkapcsolati erőszak áldozatainak védelméről szóló, 2020. július 30-i 2020-936. sz. törvény (JORF, 2020. július 31., 2. sz. szöveg; a továbbiakban: 2020-936. sz. törvény) 23. cikkének szövege a következő volt:

„Amennyiben az Autorité de régulation de la communication audiovisuel et numérique (audiovizuális és digitális hírközlési szabályozó hatóság, Franciaország) [(ARCOM)] elnöke megállapítja, hogy valamely olyan személy, akinek a tevékenysége nyilvános online hírközlési szolgáltatás szerkesztésére irányul, a büntető törvénykönyv 227-24. cikkét megsértve kiskorúak számára lehetővé teszi a pornográf tartalomhoz való hozzáférést, a közlés kézhezvétele időpontjának megállapítására alkalmas bármely módon felszólítást intéz e személyhez, amelyben felhívja, hogy hozzon meg minden olyan intézkedést, amely megakadályozza a szóban forgó tartalomhoz a kiskorúak általi hozzáférést. A felszólítás címzettjének tizenöt nap áll rendelkezésére észrevételei előterjesztésére.

E határidő elteltével, amennyiben a jelen cikk első bekezdésében előírt felhívást nem teljesítik, és a tartalom továbbra is elérhető a kiskorúak számára, az [ARCOM] elnöke a tribunal judiciaire de Paris (párizsi elsőfokú bíróság, Franciaország) elnökéhez fordulhat annak érdekében, hogy gyorsított eljárás keretében rendelje el, hogy a loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 sur la confiance dans l’économie numérique (a digitális gazdaságba vetett bizalomról szóló, 2004. június 21-i 2004-575. sz. törvény 6. cikke I. bekezdésének 1. pontjában említett személyek szüntessék meg az e szolgáltatáshoz való hozzáférést. A bíróság elnökének határozatáról értesíteni kell az ügyészt.

Az [ARCOM] elnöke kérelemre ugyanezen célból a tribunal judiciaire de Paris (párizsi elsőfokú bíróság) elnökéhez fordulhat, ha az online nyilvánossághoz közvetítésre irányuló szolgáltatás más címről válik hozzáférhetővé.

Az [ARCOM] elnöke azt is kérheti a tribunal judiciaire de Paris (párizsi elsőfokú bíróság) elnökétől, hogy gyorsított eljárásban rendeljen el minden olyan intézkedést, amelynek célja az online hírközlési szolgáltatásra való, keresőmotor vagy névjegyzék általi hivatkozásnak a megszüntetése.

Az [ARCOM] elnöke hivatalból, illetve az ügyészség vagy az eljáráshoz fűződő érdekkel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy megkeresése alapján eljárhat.

E cikk alkalmazásának feltételeit rendeletben kell meghatározni.”

– *A 2021-1306. sz. rendelet*

21 A kiskorúak pornográf tartalmakat terjesztő weboldalakhoz való hozzáféréssel szembeni védelmét célzó intézkedések végrehajtásának részletes szabályairól szóló, 2021. október 7-i 2021-1306. sz. rendelet (JORF, 2021. október 8., 25. sz. szöveg) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A conseil supérieur de l'audiovisuel (legfelsőbb audiovizuális tanács, Franciaország) elnöke által a [2020-936. sz.] törvény 23. cikkének első bekezdésében előírt esetben küldött felszólítást a jelen rendelet 2. cikkének I. pontjában előírt módon postai úton kell kézbesíteni.

A felszólításban fel kell tüntetni a feltárt tényeket, és azt, hogy azok hogyan sértik a büntető törvénykönyv 227-24. cikkét.

Ugyanebben a levélben a conseil supérieur de l'audiovisuel (legfelsőbb audiovizuális tanács) elnöke felhívja a meghagyás címzettjét, hogy a fent említett 2020. július 30-i törvény 23. cikkének első bekezdésében előírt határidőn belül a jelen rendelet 2. cikkének II. pontjában előírt módon nyújtsa be írásbeli észrevételeit."

22 E rendelet 3. cikke értelmében:

„Annak a [2020-936. sz.] törvény 23. cikkének első bekezdése alapján történő értékelése során, hogy az a személy, akinek tevékenysége nyilvános online hírközlési szolgáltatás szerkesztésére irányul, a büntető törvénykönyv 227-24. cikkét megsértve kiskorúak számára lehetővé teszi-e a pornográf tartalomhoz való hozzáférést, az [ARCOM] elnöke figyelembe veszi az e személy által annak biztosítása érdekében alkalmazott műszaki eljárás megbízhatósági szintjét, hogy a szolgáltatáshoz hozzáférni kívánó felhasználók nagykorúak legyenek."

23 E rendelet 5. cikke értelmében:

„Amikor a [2020-936. sz.] törvény 23. cikkében meghatározott feltételek mellett bírósági határozattal elrendelték az online nyilvános hírközlési szolgáltatáshoz való hozzáférés megszüntetését, a [2004-575. sz.] törvény 6. cikke I. pontjának 1. alpontjában említett személyeknek e megszüntetés érdekében bármely megfelelő eszközzel kell eljárniuk, különösen a doménnév alapú blokkoló protokoll (DNS) felhasználásával.

Az online nyilvános hírközlési szolgáltatások azon felhasználóit, akiknek a hozzáférését megakadályozzák, az [ARCOM-nak] a blokkoló intézkedés indokait feltüntető tájékoztató oldalára kell irányítani. […]"

A C-190/24. sz. ügy

– *Le code de la route (a közúti közlekedésről szóló törvénykönyv)*

24 A közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„I. - Ha a közúti közlekedés előtt nyitott vagy lezárt úton olyan közúti ellenőrzést végeznek, amely járművek megállításával jár, és amelynek célja vagy a jelen törvénykönyv L. 234-9. vagy L. 235-2. cikkében, illetve a büntetőeljárási törvénykönyv 78-2-2. vagy 78-2-4. cikkében előírt műveletek elvégzése, vagy annak ellenőrzése, hogy a járművezetők vagy utasok nem állnak-e az igazságügyi hatóságok által elrendelt körözés hatálya alatt legalább három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények miatt, vagy nem szerepelnek-e az ugyanezen

törvénykönyv 230-19. cikkében említett nyilvántartásban azon veszély miatt, amelyet a közrendre vagy a közbiztonságra jelentenek, vagy azért, mert pszichiátriai intézetbe való kényszerelhelyezésről szóló határozat hatálya alatt állnak, vagy mert ilyen intézetből szöktek meg, a közigazgatási hatóság megtilthatja a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetői számára, hogy e szolgáltatáson keresztül továbbítsanak bármilyen, a szolgáltatás felhasználói által kiadott üzenetet vagy jelzést, amennyiben ez a továbbítás lehetővé teheti más felhasználók számára, hogy kivonják magukat az ellenőrzés alól.

Az I. pont első bekezdésében említett továbbítási tilalom a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás bármely üzemeltetője számára azt jelenti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság által megjelölt összes út vagy útszakasz tekintetében törölnie kell minden olyan üzenetet és jelzést, amelyet a szolgáltatás rendes működése során a felhasználóknak általában továbbítana. E tilalom időtartama nem haladhatja meg a két órát, ha a közúti ellenőrzés a jelen törvénykönyv L. 234-9. vagy L. 235-2. cikkében előírt műveletre vonatkozik, vagy a 12 órát, ha az az I. pont első bekezdésében említett valamely más műveletet érint. Az érintett utak és útszakaszok nem terjedhetnek túl a közúti ellenőrzési ponttól számított tíz kilométeres sugarú körön, amennyiben az ellenőrzési pont lakott területen kívül helyezkedik el, és a közúti ellenőrzési ponttól számított két kilométeren, amennyiben az lakott területen belül található.

II. - Az e cikk I. pontjában említett tilalom nem vonatkozik a 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a közúti biztonsággal kapcsolatos, minimális általános forgalmi információk lehetőség szerinti, a felhasználók számára térítésmentes biztosításához szükséges adatok és eljárások tekintetében való kiegészítéséről szóló, 2013. május 15-i 886/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet [(HL 2013. L 247., 6. o.)] 3. cikkében szereplő eseményekre vagy körülményekre.

III. - Az I. pontban említett tilalom hatálya alá tartozó utak vagy útszakaszok meghatározásának részletes szabályait, az e tilalom végrehajtása érdekében a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatások üzemeltetőivel való kommunikáció részletes szabályait, valamint az ezen üzemeltetőknek továbbított információk bizalmas jellegének biztosítására irányuló intézkedéseket a Conseil d'État (államtanács) rendelete határozza meg."

25 A közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-12. cikke az e törvénykönyv L. 130-11. cikkében említett továbbítási tilalom megsértése esetén alkalmazandó szankciókat írja elő.

– *A 2021-468. sz. rendelet*

26 A közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-11. cikkének végrehajtásáról szóló, 2021. április 19-i 2021-468. sz. rendelet (JORF, 2021. április 20., 48. sz. szöveg) meghatározza az említett L. 130-11. cikkben előírt rendelkezés részletes végrehajtási szabályait, különösen a tilalommal érintett utak vagy útszakaszok meghatározásának részletes szabályait, az e tilalom végrehajtása céljából a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatások üzemeltetőivel való kommunikáció módjait, valamint az ezen üzemeltetőknek továbbított információk bizalmas jellegének biztosítására irányuló intézkedéseket.

27 A közúti közlekedésről szóló törvénykönyvnek az e rendelet 1. cikkével beiktatott R. 130-12. cikke értelmében:

„I. - […] A továbbítási tilalomról szóló határozat meghatározza az érintett utakat és útszakaszokat, valamint meghatározza e tilalom kezdetének és végének napját és időpontját.

II. - A továbbítási tilalomra vonatkozó információkat – a szóban forgó közúti ellenőrzés okaira vonatkozó információk kivételével – […] közölni [kell] a járművezetést vagy a navigációt segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetőivel […]”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-188/24. sz. ügy

28 A WebGroup Czech Republic és az NKL Associates Prágában (Cseh Köztársaság) székhellyel rendelkező társaságok, amelyek pornográf jellegű weboldalakat üzemeltetnek.

29 E társaságokhoz az ARCOM elnöke a 2020-936. sz. törvény végrehajtásáról szóló 2021/1306. sz. rendelet és a büntető törvénykönyv 227-24. cikke alapján felszólítást intézett, mely utóbbi cikk megtiltja, hogy bárki olyan pornográf jellegű üzenetet közvetítsen, amelyet kiskorú láthat, azzal, hogy e bűncselekmény e cikk utolsó bekezdése szerint akkor is megvalósul, ha a kiskorúnak a szóban forgó üzenetekhez való hozzáférése a kiskorú arra vonatkozó egyszerű nyilatkozatának eredménye, hogy a tizennyolcadik évét betöltötte.

30 Az említett társaságok vitatták a hozzájuk intézett felszólításokat a tribunal judiciaire de Paris (párizsi elsőfokú bíróság, Franciaország) előtt, és ezzel egyidejűleg első és végső fokon a Conseil d’État-hoz (államtanács, Franciaország), a kérdést előterjesztő bírósághoz fordultak, többek között e rendeletnek az uniós jog megsértése miatt történő megsemmisítése iránt.

31 E célból ugyanezen társaságok többek között arra hivatkoztak, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikkét megsértve nem értesítették a Bizottságot és a Cseh Köztársaságot a 2020-936. sz. törvényről és a 2021-1306. sz. rendeletről, valamint hogy figyelmen kívül hagyták a fenti irányelv célkitűzéseit, mivel e törvény és e rendelet általános és elvont jellegű intézkedéseket ír elő – nevezetesen a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférését blokkoló technikai eszközök bevezetését –, amelyek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára vonatkoznak, és megkülönböztetés nélkül alkalmazandók az e kategóriába tartozó valamennyi szolgáltatóra.

32 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a C-188/24. sz. ügyben felvetett kérdések meghatározóak az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása szempontjából, és megválaszolásuk komoly nehézséget jelent. A kérdést előterjesztő bíróság különösen arra keresi a választ, hogy a kiskorúak védelmének biztosítására irányuló büntetőjogi rendelkezések, valamint a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférését blokkoló technikai eszközök bevezetését előíró intézkedések a 2000/31 irányelv értelmében vett „szabályozott terület” körébe tartoznak-e, és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység gyakorlásával kapcsolatos „követelménynek” minősülnek-e. Igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy hogyan kell összeegyeztetni az ezen irányelvből eredő követelményeket az emberi méltóság védelméből, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekéből eredő, többek között a Charta 1. és 24. cikkében foglalt követelményekkel.

33 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Először is, a [2000/31 irányelv] által »szabályozott területhez« tartozónak kell-e tekinteni az olyan általános és elvont büntetőjogi rendelkezéseket, amelyek egyes cselekményeket bűncselekménynek minősítenek, amelyek miatt büntetőeljárás indítható, ha azok az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatók és bármely más természetes vagy jogi személy magatartására is alkalmazhatók, vagy úgy kell-e tekinteni, hogy – mivel [ezen] irányelv egyetlen célja e szolgáltatások egyes jogi vonatkozásainak harmonizálása, nem pedig az, hogy kifejezetten a büntetőjog területén valósítson meg harmonizációt, és csak a szolgáltatásokra alkalmazandó követelményeket állapít meg – az ilyen büntetőjogi rendelkezések nem tekinthetők az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésére és az ilyen tevékenység folytatására alkalmazandó, a [fent említett] irányelvvel »szabályozott területhez« tartozó követelményeknek? Közelebbről, e »szabályozott terület« hatálya alá tartoznak-e a kiskorúak védelmének biztosítását célzó büntetőjogi rendelkezések?

2) Az érintett szolgáltatásoknak csak egyes jogi vonatkozásait harmonizáló [2000/31] irányelv által »szabályozott területhez« tartozónak kell-e tekinteni azt, ha az online hírközlési szolgáltatások szerkesztőit arra kötelezik, hogy olyan eszközöket alkalmazzanak, amelyek megakadályozzák a kiskorúaknak az általuk terjesztett pornográf tartalmakhoz való hozzáférését, jóllehet, bár e kötelezettség az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység folytatására vonatkozik, mivel a szolgáltató magatartásával, a szolgáltatás minőségével, illetve tartalmával kapcsolatos, ugyanakkor nem a szolgáltatók letelepedésével, a kereskedelmi tájékoztatással, az elektronikus úton kötött szerződésekkel, a közvetítő szolgáltatók felelősségi rendszerével, a magatartási kódexekkel, a jogviták peren kívüli rendezésével, a bírósági keresetekkel vagy a tagállamok közötti együttműködéssel kapcsolatos, tehát az irányelv II. fejezetének harmonizációs rendelkezései által szabályozott egyik tárgykörre sem vonatkozik?

3) Az előző kérdésekre adandó igenlő válasz esetén hogyan kell összeegyeztetni a [2000/31] irányelvből eredő követelményeket az alapvető jogok Európai Unióban történő védelméből, közelebbről a [Charta] 1. és 24. cikke, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló[, 1950. november 4-én Rómában aláírt] európai egyezmény 8. cikke által biztosított emberi méltóság és a gyermek mindenek felett álló érdeke védelméből eredő követelményekkel, amennyiben az adott szolgáltatás tekintetében hozott egyedi intézkedések elfogadása önmagában nem tűnik alkalmasnak az e jogok hatékony védelmének biztosítására? Létezik-e olyan európai uniós általános jogelv, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy többek között sürgős esetben a kiskorúaknak a méltóságukat és integritásukat érő sérelemmel szembeni védelme érdekében szükséges intézkedéseket hozzanak, a szolgáltatók valamely kategóriájára vonatkozó általános és elvont intézkedéseket is beleértve, szükség esetén a [2000/31] irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatók tekintetében eltérve a szolgáltatók származási helye szerinti állam általi szabályozásának ezen irányelvben rögzített elvétől?”

A C-190/24. sz. ügy

34 A franciaországi székhelyű Coyote System társaság a közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-11. cikkében szereplő „a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás” minősítésnek megfelelő szolgáltatást nyújt.

35 Ez az L. 130-11. cikk a közrend és a közbiztonság érdekében olyan mechanizmus létrehozását írja elő, amely lehetővé teszi az illetékes közigazgatási hatóság számára, hogy az ilyen típusú szolgáltatások üzemeltetői számára megtiltsa, hogy korlátozott ideig és körülhatárolt földrajzi területen továbbítsák felhasználóik olyan üzeneteit, amelyek feltárhatják az alkoholfogyasztásra és a kábítószer-használatra vonatkozó ellenőrzések helyét, valamint például vétségek vagy bűntettek (többek között terrorcselekmények) elkövetése miatt, vagy pszichiátriai létesítményből való szökés miatt körözött személyekkel szemben folytatott bizonyos bűnügyi rendőrségi műveleteket. Ezt a mechanizmust az említett L. 130-11. cikk végrehajtásáról szóló 2021-468. sz. rendelet vezette be.

36 A Coyote System e rendelet megsemmisítését kérte a Conseil d'État-tól (államtanács), amely a kérdést előterjesztő bíróság, többek között a 2000/31 irányelv megsértése miatt, és ugyanezen jogalapra hivatkozott a közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-11. cikkével szembeni kifogás útján.

37 Keresetének alátámasztására e társaság egyrészt azt állítja, hogy a code de la route L. 130-11. cikkében előírt és a 2021-468. sz. rendelettel bevezetett, a továbbítást tiltó rendelkezés sérti a 2000/31 irányelv célkitűzéseit. Másrészt e továbbítást tiltó rendelkezés sérti ezen irányelv 15. cikkét, mivel a földrajzi helymeghatározással történő járművezetést vagy navigációt segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetői számára az általuk továbbított információk nyomon követésére vonatkozó általános kötelezettséget ír elő.

38 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a C-190/24. sz. ügyben felvetett kérdések meghatározóak az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása szempontjából, és megválaszolásuk komoly nehézséget jelent. E tekintetben arra keresi a választ, hogy az ilyen továbbítási tilalom a „szabályozott terület" körébe tartozik-e, és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység gyakorlására vonatkozó, a 2000/31 irányelv értelmében vett „követelménynek" minősül-e, és hogy az ezen irányelv 15. cikke által tiltott általános nyomon követési kötelezettségről van-e szó.

39 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A [2000/31 irányelv] által előírt »szabályozott terület« részének kell-e tekinteni a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetőivel szemben előírt azon tilalmat, hogy a felhasználók által kiadott olyan üzeneteket vagy jelzéseket, amelyek lehetővé tehetik más felhasználók számára, hogy kivonják magukat bizonyos közúti ellenőrzések alól, e szolgáltatáson keresztül továbbítsák, annak ellenére, hogy bár e tilalom az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység végzésére vonatkozik, mivel a szolgáltató magatartását, a szolgáltatás minőségét vagy tartalmát érinti, azonban nem a belső piaccal, a szolgáltatók letelepedésével, a kereskedelmi tájékoztatással, az elektronikus úton kötött szerződésekkel, a közvetítő szolgáltatók felelősségével, a magatartási kódexekkel, a jogviták peren kívüli rendezésével, a bírósági keresetekkel és a tagállamok közötti együttműködéssel kapcsolatos, és így nem vonatkozik a II. fejezet harmonizációs rendelkezései által szabályozott kérdések egyikére sem?

2) Az olyan továbbítási tilalom, amelynek célja többek között annak megakadályozása, hogy a bűncselekmény miatt körözött, illetve a közrendre vagy a közbiztonságra veszélyt jelentő személyek kivonhassák magukat a közúti ellenőrzések alól, olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtására vonatkozó követelmények hatálya alá

tartozik-e, amelyeket a tagállam nem írhat elő a más tagállamból származó szolgáltatókkal szemben annak ellenére, hogy [a 2000/31] irányelv (26) preambulumbekezdése kimondja, hogy az irányelv nem fosztja meg a tagállamokat attól a lehetőségtől, hogy alkalmazzák nemzeti büntetőjoguk és büntetőeljárási joguk szabályait azzal a céllal, hogy a bűncselekmények felderítéséhez és üldözéséhez szükséges minden nyomozati és egyéb intézkedést megtegyenek?

3) Úgy kell-e értelmezni a [2000/31] irányelv 15. cikkét, amely megtiltja, hogy az általa szabályozott szolgáltatókkal szemben az egyedi esetekre alkalmazandó kötelezettségeken kívül általános vizsgálati kötelezettséget írjanak elő, hogy azzal ellentétes az olyan rendelkezés alkalmazása, amely csupán azt írja elő, hogy a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetői számára előírható, hogy e szolgáltatás keretében ne továbbítsanak konkrétan bizonyos üzenet- vagy jelzéskategóriákat, de azt nem írja elő, hogy az üzemeltetőnek e célból meg kellene ismernie azok tartalmát?”

A Bíróság előtti eljárás

40 2025. február 11-i határozatával a Bíróság az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-188/24. és a C-190/24. sz. ügyet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A C-188/24. sz. ügyben előterjesztett első, második és harmadik kérdésről, valamint a C-190/24. sz. ügyben előterjesztett első és második kérdésről

41 Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból kitűnik, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy azok a szabályozások, amelyeknek előtte a megsemmisítését kérték, a 2000/31 irányelv értelmében vett „szabályozott területhez” tartoznak-e, és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozó „követelményeknek” minősülnek-e.

42 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a C-188/24. sz. ügyben előterjesztett első, második és harmadik kérdésével, valamint a C-190/24. sz. ügyben előterjesztett első és második kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2000/31 irányelvvel ellentétes-e az, ha valamely tagállam a más tagállamokban letelepedett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók részére a büntetőjog hatálya alá tartozó általános és elvont kötelezettséget ír elő a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférésének megakadályozása érdekében (C-188/24. sz. ügy), és ha megtiltja az ilyen szolgáltatók számára a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítását (C-190/24. sz. ügy). Ebben az összefüggésben e bíróság a C-188/24. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésével arra vonatkozóan is magyarázatot kér, hogy adott esetben hogyan kell összeegyeztetni az ezen irányelvből eredő követelményeket az emberi méltóság védelméből, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekéből eredő, többek között a Charta 1. és 24. cikkében foglalt követelményekkel.

43 A 2000/31 irányelv (8) preambulumbekezdésére tekintettel értelmezett 1. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően ezen irányelv a belső piac megfelelő működéséhez kíván hozzájárulni egy olyan jogi keret létrehozásával, amely biztosítja az információs társadalommal

összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását azáltal, hogy az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben közelít egymáshoz bizonyos, ilyen szolgáltatásokra alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket. (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 257. pont).

44 Az említett irányelv 2. cikkének a 2015/1535 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett a) pontja az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat” úgy határozza meg, mint „bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatást”, azzal, hogy – amint az a 2000/31 irányelv (18) preambulumbekezdéséből következik – ezek a szolgáltatások a számítógépes hálózatokon keresztül végzett gazdasági tevékenységek széles skáláját ölelik fel (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 258. pont).

45 A 2000/31 irányelv 3. cikke pedig szerkezeti és rendszertani szempontból az irányelv központi rendelkezésének tekinthető, mivel rögzíti a származási tagállamban gyakorolt felügyelet elvét, amelyet ezen irányelv (22) preambulumbekezdése is említ, amely kimondja, hogy „az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások felügyeletét a tevékenység forrásánál kell ellátni” (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 259. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 Az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett szolgáltatók által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások megfeleljenek azoknak az adott tagállamban alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek, amelyek beletartoznak a szabályozott területbe, amely pedig – amint azt az irányelv 2. cikkének h) pontja előírja – kiterjed a tagállamok jogrendszereiben meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra, illetve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó követelményekre, tekintet nélkül arra, hogy általános jellegűek vagy kifejezetten e szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkoznak (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 260. pont).

47 A 2000/31 irányelv 2. cikkének h) és i) pontja értelmében a „szabályozott terület” a szolgáltató által teljesítendő, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésével kapcsolatos olyan követelményekre vonatkozik, mint például a minősítésekkel, engedélyezéssel vagy bejelentéssel kapcsolatos követelmények, valamint az ilyen szolgáltatási tevékenység folytatásával kapcsolatos követelményekre, mint például a szolgáltató magatartásával, a szolgáltatás minőségével vagy tartalmával, illetve a szolgáltató felelősségével kapcsolatos követelmények.

48 Ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdése egyébiránt úgy rendelkezik, hogy a tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 262. pont).

49 Az említett irányelv tehát a származási tagállamban gyakorolt felügyelet elvének és a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásán alapul, így az irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott szabályozott területen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat kizárólag azon tagállamban szabályozzák, amelynek a területén az e szolgáltatások nyújtói letelepedtek (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 263. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy azokat a jogszabályokat, amelyek megsemmisítését az előtte folyamatban lévő eljárásban kérték, és amelyek a 2000/31 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak minősíthető szolgáltatásokra alkalmazandók, nem lehet-e úgy tekinteni, hogy azok eleve ki vannak zárva az ezen irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott szabályozott területből egyrészt amiatt, hogy azok nem vonatkoznak az említett irányelv II. és III. fejezetének harmonizációs rendelkezései által szabályozott követelményekre vagy tárgykörökre, másrészt pedig amiatt, hogy a büntetőjogból eredő általános és elvont kötelezettségből következnek (C-188/24. sz. ügy), vagy közrendi és közbiztonsági célokat követnek (C-190/24. sz. ügy).

51 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának szövegére, szövegkörnyezetére és ezen irányelv céljaira tekintettel az e rendelkezés értelmében vett szabályozott terület e két tekintetben korlátozott-e, ami azt jelenti, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozások nem tartoznak az említett irányelv 3. cikkében foglalt mechanizmus hatálya alá.

A 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontja értelmében vett szabályozott terület terjedelméről

52 Ami először is azt a kérdést illeti, hogy a szabályozott terület a 2000/31 irányelv II. és III. fejezetében foglalt harmonizációs rendelkezések hatálya alá tartozó követelményekre és tárgykörökre korlátozódik-e, először is meg kell jegyezni, hogy ezen irányelv 2. cikke h) pontjának i. és ii. alpontjából kitűnik, hogy az e rendelkezésben említett szabályozott terület kiterjed a tagállamok jogrendszerei által az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozóan előírt valamennyi követelményre, kivéve az olyan követelményeket, mint az árukra, az áruk szállítására és a nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények. Közelebbről, e meghatározás nem írja elő a szabályozott területet vonatkozásában azt a feltételt, amely szerint kizárólag az említett irányelv által harmonizált tárgykörök tartoznak a hatálya alá.

53 Másodszor, ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe e rendelkezés illeszkedik, meg kell állapítani, hogy a 2000/31 irányelv mellékletével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az említett 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmus lényegében nem alkalmazandó a szellemitulajdon-jogra, az elektronikus pénz kibocsátására, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra, a biztosításokra, a szerződések bizonyos vonatkozásaira és az elektronikus levélben küldött, nem kívánt kereskedelmi tájékoztatás engedélyezhetőségére. Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 62. pontjában rámutatott, nem lenne szükséges kizárni az említett mechanizmus ezen aspektusait, ha a szabályozott terület az ugyanezen irányelv II. és III. fejezetében szabályozott követelményekre és területekre korlátozódna.

54 Harmadszor, ami a 2000/31 irányelv célját illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az ezen irányelv (8) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) és (2) bekezdéséből kitűnik, hogy az irányelv célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez. Egyrészt olyan jogi keretet hoz létre, amely biztosítja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását, és amely többek között az említett 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmus alkalmazásából áll, amelynek alapján a szabályozott területen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat kizárólag abban a tagállamban szabályozzák, amelynek területén e szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók

letelepedtek. Másrészt ugyanezen irányelv többek között a II. és III. fejezetében olyan rendelkezéseket ír elő, amelyek az e cél eléréséhez szükséges mértékben közelítik az e szolgáltatásokra alkalmazandó egyes nemzeti rendelkezéseket.

55 Így egyrészt a 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontja és 3. cikke, másrészt pedig ezen irányelv II. és III. fejezetének rendelkezései két különböző jogalapnak minősülnek, bár céljukat tekintve kiegészítik egymást. Amint ugyanis arra a főtanácsnok az indítványának 56. pontjában rámutatott, az ezen irányelv 3. cikkében megállapított elvek mindenekelőtt akkor relevánsak, ha olyan nemzeti rendelkezésekről van szó, amelyek tekintetében az irányelv nem ír elő harmonizációt. E körülmények között minden olyan követelménynek vagy tárgykörnek a szabályozott területből való kizárása, amely nem tartozik az említett irányelv II. és III. fejezetének hatálya alá, sértené ezen irányelv célját azáltal, hogy az e fejezetek hatálya alá nem tartozó követelmények és tárgykörök tekintetében megfosztja hatályától a származási tagállamban gyakorolt felügyeletre és a kölcsönös elismerésre vonatkozó, ugyanezen irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt alapelveket.

56 Ebből következik, hogy a 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontjában említett szabályozott terület nem korlátozódik az ezen irányelv II. és III. fejezetében foglalt harmonizációs rendelkezések által szabályozott követelményekre és tárgykörökre.

57 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a szabályozott terület a tagállamok büntetőjogának körébe tartozó általános és elvont szabályozásokra, valamint a közrendi és közbiztonsági célokat követő nemzeti szabályozásokra is alkalmazandó-e, először is meg kell állapítani, hogy magából a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának szövegéből kitűnik, hogy egyrészt valamely szabályozás általános és elvont jellege nem eredményezheti e szabályozásnak a szabályozott területből való kizárását.

58 Másrészt ebből az következik, hogy a büntetőjog körébe tartozó vagy a fent említett célokat követő szabályozások főszabály szerint a szabályozott terület részét képezik, amennyiben olyan követelményeket írnak elő az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozóan, amelyeket ezen irányelv 2. cikke h) pontjának ii. alpontja nem zár ki. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozások nyilvánvalóan nem tartoznak az ez utóbbi rendelkezés értelmében a szabályozott terület hatálya alól kizárt olyan követelmények közé, mint például az árukra, azok értékesítésére vagy a nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények.

59 Másodszor, ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe a 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontja illeszkedik, meg kell jegyezni, hogy kizárólag az adózás, az adatvédelem, a kartelljog, a közjegyzői tevékenyég, az ügyfelek bíróság előtti képviselete és a szerencsejátékok területén elfogadott szabályozások vannak kifejezetten kizárva ezen irányelv hatálya alól ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdése alapján. Következésképpen, amennyiben nem az e rendelkezés által kizárt területekre vonatkoznak, a büntetőjog hatálya alá tartozó, illetve a közrendi és közbiztonsági célokat követő szabályozások az említett irányelv, és így az említett 2. cikk h) pontja értelmében vett szabályozott terület hatálya alá tartozhatnak.

60 Márpedig nem vitatott, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozások nem a 2000/31 irányelv 1. cikkének (5) bekezdése által kizárt területekre vonatkoznak.

61 E szabályozások a 2000/31 irányelv mellékletében említett és a jelen ítélet 53. pontjában felidézett eltérések hatálya alá sem tartoznak, amelyek azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben ezen irányelv 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően e 3. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazható. Amint azt a főtanácsnok az indítványának 62. pontjában megjegyezte, az említett irányelv által nem harmonizált bizonyos területeknek az ezen (1) és (2) bekezdésben említett mechanizmusból e melléklettel történő kifejezett kizárása kimerítő jellegű, ami azt jelenti, hogy az egyéb nem harmonizált területek, így például a büntetőjog, valamint a közrend és a közbiztonság védelme a szabályozott területhez és e mechanizmushoz tartoznak.

62 Ezenkívül, ami közelebbről a közrendi és közbiztonsági célokat követő nemzeti szabályozásokat illeti, ezt az értelmezést megerősíti a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében szereplő rendelkezés, amely szerint a tagállamok bizonyos feltételek mellett elfogadhatnak az e 3. cikk (2) bekezdésétől eltérő intézkedéseket, amennyiben ezek az intézkedések többek között közrendi vagy közbiztonsági okokból szükségesek, beleértve a nemzetbiztonság védelmét is. E rendelkezés tehát maga is lehetővé teszi az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamok számára, hogy a szabályozott területhez tartozó intézkedéseket hozzanak, amennyiben azok ezen okok valamelyike miatt szükségesek.

63 A büntetőjog hatálya alá tartozó szabályozásokat illetően a 2000/31 irányelv (8) preambulumbekezdése kimondja, hogy ezen irányelv célja az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának biztosítása, nem pedig „kifejezetten” a büntetőjog területén megvalósított harmonizáció. Az említett irányelv ugyanis semmilyen harmonizációról nem rendelkezik a tagállamok jogrendszereiben előírt és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatókra vagy az említett szolgáltatásokra alkalmazandó büntetőjogi követelményeket illetően. Ugyanezen irányelv (26) preambulumbekezdése pontosítja, hogy a tagállamok az irányelvben meghatározott feltételekkel összhangban alkalmazhatják nemzeti büntetőjogi és büntetőeljárási szabályaikat. Ily módon a 2000/31 irányelv által egyrészt az ugyanezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett egyes nemzeti rendelkezések közelítése, másrészt pedig az ezen irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott szabályozott terület között tett megkülönböztetés azt a következtetést támasztja alá, hogy a büntetőjogi rendelkezések – anélkül, hogy harmonizáció tárgyát képeznék – e szabályozott területhez tartozhatnak.

64 Harmadszor, a büntetőjog körébe tartozó, illetve a közrendi és közbiztonsági célokat követő minden szabályozás általános jellegű kizárása az uniós jogalkotónak a jelen ítélet 58–61. pontjában említettektől eltérő kifejezett rendelkezése hiányában sértené az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának biztosítására irányuló célkitűzést.

65 E körülmények között a 2000/31 irányelv azokra a rendelkezésekre vonatkozik, amelyek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozó követelményeket állapítanak meg, függetlenül a tevékenység jellegétől vagy a nemzeti jog szerinti területétől, kivéve azokat a követelményeket vagy területeket, amelyek ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdése, 2. cikke h) pontjának ii. alpontja vagy 3. cikkének (3) bekezdése értelmében kifejezetten ki vannak zárva ezen irányelv hatálya alól, a szabályozott területből vagy az e 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmusból. Ennélfogva a közrendi és közbiztonsági célokat követő nemzeti szabályozások nincsenek kifejezetten kizárva a szabályozott terület hatálya alól.

66 A jelen ítélet 57–65. pontjából tehát az következik, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozások a szabályozott területhez tartoznak, feltéve hogy a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának i. alpontja értelmében vett, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozó ilyen követelményeket tartalmaznak.

A 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának i. alpontja értelmében vett követelmény fennállásáról

67 A C-188/24. sz. ügyet illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábban már kimondta, hogy az olyan nemzeti intézkedés, amely az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató részére előírja, hogy a szolgáltatásához való hozzáférést tájékoztatási kötelezettség előírásával feltételekhez kösse, a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontjának i. alpontja értelmében vett, valamely tevékenység gyakorlásához kapcsolódó követelménynek minősül (lásd ebben az értelemben: 2020. október 1-jei A [Gyógyszerek reklámozása és online értékesítése] ítélet, C-649/18, EU:C:2020:764, 88. pont).

68 Márpedig a pornográf tartalmakhoz való hozzáférést lehetővé tévő, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás felhasználói életkorának ellenőrzésére szolgáló eszköz arra a célra irányul, hogy e felhasználók e szolgáltatáshoz való hozzáférését feltételekhez kösse.

69 A C-190/24. sz. ügyet illetően meg kell jegyezni, hogy a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetőivel szemben előírt, arra vonatkozó tilalom, hogy a felhasználóik által közölt, bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információkat továbbítsák, az ilyen szolgáltatás szokásos funkcióinak korlátozását jelenti, mely utóbbi célja, hogy a közúti információkat a felhasználók tudomására hozza. Az ilyen tilalom tehát az e szolgáltatás tartalmára vonatkozó követelménynek minősül.

70 Ebből következik, hogy az alapügyekben szóban forgó szabályozások az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtására irányuló tevékenység gyakorlására vonatkozó, a 2000/31 irányelv 2. cikke h) pontja i. alpontjának második franciabekezdése értelmében vett követelményeket tartalmaznak. E szabályozások tehát a szabályozott területhez, és így az ezen irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmushoz tartoznak.

A 2000/31 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmusról

71 Amint az a jelen ítélet 45–49., 54. és 55. pontjában megállapításra került, e mechanizmus alapján – amely a 2000/31 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt, a származási tagállamban gyakorolt felügyelet és a kölcsönös elismerés alapvető elvén alapul – a szabályozott területen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat kizárólag abban a tagállamban szabályozzák, amelynek területén az e szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók letelepedtek.

72 Közelebbről, e 3. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát.

73 E körülmények között meg kell vizsgálni, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozások korlátozzák-e ezen szolgáltatások szabad mozgását.

74 E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a C-188/24. sz. ügyben szóban forgó szabályozás – közigazgatási és büntetőjogi szankciók terhe mellett – arra kötelezi a pornográf weboldalak üzemeltetőit, hogy a felhasználók e weboldalakhoz való hozzáférését az e felhasználók életkorát ellenőrző, a kiskorúak ilyen hozzáférésének megtiltására szolgáló eszköz segítségével feltételhez kössék. Így az ilyen eszköz előírására vonatkozó kötelezettség, amennyiben az az e szolgáltatásokat nyújtó, más tagállamokban letelepedett szolgáltatókra alkalmazandó, a 2000/31 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében e szolgáltatások szabad mozgása korlátozásának minősül.

75 Ami a C-190/24. sz. ügyben szóban forgó szabályozást illeti, meg kell állapítani, hogy e szabályozás büntetőjogi szankciók terhe mellett lehetővé teszi, hogy a járművezetést vagy navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetői számára megtiltsák a felhasználóik által bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozóan közölt információk továbbítását. Ezen üzemeltetők tehát az említett szabályozás alapján arra kényszerülhetnek, hogy korlátozzák e szolgáltatás funkcióit Franciaország területén.

76 E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-11. cikkének végrehajtásáról szóló 2021-468. sz. rendelet alkalmazandó minden, a járművezetést vagy navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetőjére, függetlenül attól, hogy az Franciaországban vagy más tagállam területén telepedett-e le.

77 Meg kell tehát állapítani, hogy e szabályozás, amennyiben az ilyen szolgáltatás más tagállamokban letelepedett üzemeltetőire is alkalmazandó, e szolgáltatás szabad mozgásának korlátozásával járhat.

78 Ennek pontosítását követően emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi az e 3. cikk (2) bekezdésében előírt elvtől való eltérést. Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozások alkalmasak-e e feltételek tiszteletben tartására.

A 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében említett eltérés feltételeiről

79 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján a tagállamok az e 3. cikk (2) bekezdésétől történő eltérésre irányuló intézkedéseket tehetnek egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében, feltéve először is, hogy az ilyen intézkedések szükségesek a közrend, a közegészség-védelem, a közbiztonság vagy a fogyasztók védelmének biztosításához, továbbá olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányulnak, amely e célokat ténylegesen sérti, vagy komolyan és súlyosan veszélyezteti, végül pedig arányosak az említett célokkal (2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 303. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 Másrészt ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja e lehetőséget eljárási jellegű szabályok tiszteletben tartásától teszi függővé, nevezetesen attól, hogy a szóban forgó szolgáltatók letelepedési helye szerinti tagállamot sikertelenül hívják fel megfelelő intézkedések meghozatalára, valamint hogy az ilyen intézkedések meghozatalára vonatkozó szándékról értesítsék a letelepedés helye szerinti tagállamot és a Bizottságot.

81 A 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában felsorolt feltételek közül az elsőt illetően meg kell vizsgálni, hogy az alapügyekben szóban forgó szabályozások által követett célok megfelelnek-e az e rendelkezésben említett céloknak, és hogy megállapítható-e, hogy az e szabályozások által előírt intézkedések szükségesek e célok biztosításához.

82 Ami a C-188/24. sz. ügyben szóban forgó szabályozást illeti, a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontja i. alpontjának első franciabekezdéséből kitűnik, hogy az abban szereplő „közrend” fogalma többek között a kiskorúak védelmére és az emberi méltóság megsértése elleni küzdelemre vonatkozik, ami megfelel az e szabályozás által követett céloknak.

83 A C-190/24. sz. ügyben szóban forgó szabályozást illetően meg kell jegyezni, hogy a közrenden és különösen a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontja i. alpontjának első franciabekezdésében említett, a bűncselekmények megelőzésén, nyomozásán, felderítésén és üldözésén kívül e rendelkezés harmadik franciabekezdésében a közbiztonság és a nemzetbiztonság is szerepel. A közrenddel és a közbiztonsággal kapcsolatos indokok tehát igazolhatják a közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítására vonatkozó olyan tilalmakat, mint amelyeket e szabályozás előír.

84 A 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában felsorolt feltételek közül a másodikat illetően, amely szerint az e 3. cikk (2) bekezdésétől történő eltérésre irányuló intézkedéseknek egy olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen kell irányulniuk, amely ténylegesen sérti a jelen ítélet 81-83. pontjában említett célokat, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti, emlékeztetni kell arra, hogy e feltételt úgy kell értelmezni, hogy annak nem felelnek meg az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy adott, általánosan meghatározott kategóriájára vonatkozó olyan általános és elvont intézkedések, amelyek e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára megkülönböztetés nélkül alkalmazandók (lásd ebben az értelemben: 2023. november 9-i Google Ireland és társai ítélet, C-376/22, EU:C:2023:835, 60. pont; 2024. május 30-i Airbnb Ireland és Amazon Services Europe ítélet, C-662/22 és C-667/22, EU:C:2024:432, 70. pont; 2026. április 21-i Bizottság kontra Magyarország [Az Unió értékei] ítélet, C-769/22, EU:C:2026:326, 309. pont).

85 A jelen ügyben, ami a C-188/24. sz. ügyben szóban forgó szabályozást illeti, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a büntető törvénykönyv 227-24. cikke általános jelleggel tiltja, hogy bárki bizonyos, kiskorúak által látható vagy észlelhető tartalmakat vagy üzeneteket állítson elő, szállítson vagy terjesszen, függetlenül azok adathordozójától. A jelen ítélet előző pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően tehát olyan általános és elvont szabályozásról van szó, amely többek között az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások számos általánosan meghatározott kategóriájára vonatkozik, és amely e szolgáltatáskategóriák valamennyi, adott esetben egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatójára megkülönböztetés nélkül alkalmazandók. Az ilyen szabályozás tehát nem alkalmas a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában felsorolt második feltétel teljesítésére.

86 Mindemellett az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a büntető törvényben előírt általános tilalmon túl a 2020-936. sz. törvény 23. cikke előírja, hogy egy meghatározott közigazgatási hatóság, azaz az ARCOM elnöke egyéni felszólítást intézzen a pornográf tartalmat terjesztő, online nyilvános hírközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatóhoz, hogy hozzon meg minden olyan intézkedést, amely megakadályozza a kiskorúaknak a szóban forgó tartalomhoz való hozzáférését. Ezenkívül abban az esetben, ha a fenti szolgáltató nem tesz eleget az ilyen felszólításnak, e közigazgatási hatóság keresetet indíthat az említett tartalom terjesztésének megakadályozására irányuló műszaki intézkedések elfogadása érdekében.

87 Márpedig a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja nem zárja ki, hogy valamely tagállam olyan jogszabályi rendelkezéseket fogadjon el, amelyek az e rendelkezésben előírt feltételek tiszteletben tartása mellett előírják az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó olyan szolgáltatók egyéni felszólítását, mint például a pornográf tartalmat terjesztő nyilvános hírközlési szolgáltatások. Az ilyen felszólítások tehát – tekintettel azok egyedi jellegére – egy olyan adott információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen hozott intézkedéseknek minősíthetők, amelyek sértik a jelen ítélet 82. pontjában említett célokat, vagy e célokat e rendelkezés értelmében komolyan és súlyosan veszélyeztetik.

88 Ami a C-190/24. sz. ügyben szóban forgó szabályozást illeti, a közúti közlekedésről szóló törvénykönyv L. 130-11. cikkéből, valamint a 2021-468. sz. rendeletből kitűnik, hogy az illetékes közigazgatási hatóság megtilthatja a járművezetést vagy navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás bármely üzemeltetőjének, hogy e szolgáltatáson keresztül az e szolgáltatás felhasználói által küldött bármely üzenetet vagy jelzést továbbítson, amennyiben e továbbítás lehetővé teheti a többi felhasználó számára, hogy bizonyos közúti ellenőrzések alól kivonják magukat.

89 E tekintetben a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja lehetővé teszi az állam számára, hogy olyan szabályozást fogadjon el, amely az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatással szembeni intézkedések meghozatalát írja elő, amely sérti a jelen ítélet 83. pontjában említett célokat, vagy amely e rendelkezés értelmében e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti.

90 Ebből következik, hogy a jelen ítélet 85. és 88. pontjában említett szabályozások alapján elfogadható intézkedések, például a pornográf tartalmat terjesztő nyilvános hírközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatókkal szembeni egyéni felszólítások vagy egy adott szolgáltatás üzemeltetőinek címzett, bizonyos információk továbbítását tiltó határozatok, a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egy adott információs társadalommal összefüggő szolgáltatással szemben hozott intézkedéseknek minősülhetnek.

91 Ami a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában felsorolt harmadik feltételt, vagyis a meghozott intézkedéseknek az alapügyekben szóban forgó szabályozások által követett célokra tekintettel fennálló arányosságát illeti, a C-188/24. sz. ügyet illetően meg kell állapítani, hogy a 2010/13 irányelv 28b. cikke (3) bekezdésének f) pontja, amely időbeli hatályánál fogva 2020. szeptember 19-től alkalmazandó a műsorszámok és videók szolgáltatásában álló, az ebben az ügyben szóban forgó szolgáltatásokhoz hasonló szolgáltatásokra, úgy határozza meg az életkor-ellenőrző rendszereknek a videómegosztó platformok felhasználói számára történő bevezetését, mint amely lehetővé teszi a kiskorúaknak a fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket károsító tartalmakkal szembeni védelmét.

92 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 1. cikke értelmében az emberi méltóság sérthetetlen. Tiszteletben kell tartani és védelmezni kell. Ezenkívül e Charta 24. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a gyermekeknek joguk van többek között a jólétükhöz szükséges védelemhez.

93 A 2010/13 irányelv (59) preambulumbekezdése elismeri az emberi méltósághoz való jog alapvető jellegét és a gyermek mindenek felett álló érdekének figyelembevételét, amelyek a Charta 1. és 24. cikkéből következnek, amennyiben hangsúlyozza a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődése, valamint az emberi méltóság valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásban való védelmének jelentőségét. E jelentőség, amint az ezen irányelv 6a. és 28b. cikkéből kitűnik,

megköveteli, hogy a 2000/31 és a 2010/13 irányelv tagállamok általi végrehajtása során és a kölcsönös elismerés elvének szabályainak megfelelően biztosítani kell a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférésének tényleges megakadályozását.

94 Ebből következik, hogy az olyan nemzeti intézkedést, amely egy adott szolgáltatást nyújtó szolgáltatót a pornográf oldalak felhasználói életkorának ellenőrzésére szolgáló rendszer bevezetésére kötelezi, arányosnak kell tekinteni a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében vett, a kiskorúak és az emberi méltóság védelmére irányuló céllal, amennyiben e szolgáltató nem tette meg a 2010/13 irányelv 28b. cikkében említett megfelelő intézkedéseket.

95 Ezenkívül a 2024/1083 rendelet 15. cikke, amely időbeli hatálya miatt 2025. május 8-tól alkalmazandó a C-188/24. sz. ügyben szóban forgó szolgáltatásokra, strukturált együttműködést hozott létre a megkereső és a megkeresett hatóságok között, lehetővé téve, hogy kellően indokolt megkeresést küldjenek a megkeresett hatósághoz, amelyben felkérik, hogy tegye meg a szükséges és arányos intézkedéseket a 2010/13 irányelv 28b. cikkének (1)–(3) bekezdése alapján előírt kötelezettségek teljesítése érdekében. Amint az e rendelet (45) preambulumbekezdéséből kitűnik, amennyiben az e 15. cikkben bevezetett mechanizmus alkalmazása nem vezet békés megoldáshoz, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak egy másik tagállamból történő nyújtásának szabadsága csak a [2000/31] irányelv 3. cikkében meghatározott feltételek teljesülése és az e 3. cikkben meghatározott eljárás követése esetén korlátozható.

96 Ami a C-190/24. sz. ügyet illeti, a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében úgy tűnik, hogy az ezen ügyben szóban forgó szabályozás által előírt továbbítási tilalom lehetősége arányos az e szabályozás által követett közrendi és közbiztonsági célokkal.

97 Mindemellett az olyan szabályozások, mint amelyek a C-188/24. és a C-190/24. sz. ügy tárgyát képezik, csak akkor hajthatók végre, ha biztosított a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt eljárási feltételek tiszteletben tartása.

98 Ezen eljárási kötelezettségekkel, nevezetesen azon kötelezettséggel kapcsolatban, hogy az érintett szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamhoz előzetes kérelmet kell benyújtani annak érdekében, hogy maga hozzon intézkedéseket, és e kérelemnek később sikertelennek kell bizonyulnia, valamint a Bizottságnak és e tagállamnak való előzetes értesítésre vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy e kötelezettségek olyan lényeges eljárási követelményeknek minősülnek, amelyek igazolják az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgását korlátozó, be nem jelentett intézkedések magánszemélyekkel szembeni érvényesíthetetlenségét (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19-i Airbnb Ireland ítélet, C-390/18, EU:C:2019:1112, 94. pont).

99 Ami a C-190/24. sz. ügyet illeti, a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában szereplő „sérelme nélkül” kifejezésből kétségtelenül kitűnik, hogy az e rendelkezésben előírt eljárási kötelezettségek nem alkalmazandók a bírósági eljárásokban, beleértve az előzetes eljárásokat és a bűnügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket, amit ezen irányelv (26) preambulumbekezdése is megerősít a Bizottság értesítésére vonatkozó kötelezettséget illetően.

100 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében – úgy tűnik, hogy az ezen ügyben szóban forgó szabályozásban előírt továbbítási tilalmak önmagukban nem tartoznak az ilyen eljárások és intézkedések körébe, kivéve ha a tilalommal érintett közúti ellenőrzést bűnügyi nyomozás keretében rendelik el.

101 Mindemellett a tagállamok a 2000/31 irányelv 3. cikkének (5) bekezdése alapján sürgős esetekben eltérhetnek az ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt eljárási kötelezettségektől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésről a lehető legrövidebb időn belül értesítést küld, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek véli.

102 A kérdést előterjesztő bíróság feladata adott esetben annak vizsgálata, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében vagy 3. cikkének (5) bekezdésében előírt feltételek teljesülnek-e.

103 A fenti megfontolások összességére tekintettel a C-188/24. sz. ügyben előterjesztett első, második és harmadik kérdésre, valamint a C-190/24. sz. ügyben előterjesztett első és második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontját és 3. cikkét a következőképpen kell értelmezni:

– az e rendelkezések közül az elsőben említett szabályozott terület nem korlátozódik az ezen irányelv II. és III. fejezetének harmonizációs rendelkezései által szabályozott követelményekre és tárgykörökre, és kiterjedhet mind a büntetőjog hatálya alá tartozó általános és elvont szabályozásokra, mind pedig a közrendi és közbiztonsági célokat követő szabályozásokra, amennyiben e szabályozások az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtására irányuló tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozó olyan követelményeket írnak elő, amelyek nincsenek e 2. cikk h) pontjának ii. alpontja alapján kizárva a szabályozott területből, és olyan területekre vonatkoznak, amelyek nincsenek kizárva sem az említett irányelv hatálya alól ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdése értelmében, sem az említett 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmus hatálya alól e cikk (3) bekezdése értelmében;

– azokkal ellentétes, ha valamely tagállam a büntetőjog körébe tartozó, a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférésének megakadályozására irányuló általános és elvont kötelezettséget alkalmaz a más tagállamokban letelepedett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra;

– azokkal nem ellentétes, ha a 2000/31 irányelvnek a Charta 1. és 24. cikkével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételek tiszteletben tartása mellett és ezen irányelv 3. cikke (5) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül valamely tagállam olyan intézkedések elfogadását írja elő, amelyek arra kötelezik az adott szolgáltatást nyújtó, más tagállamokban letelepedett szolgáltatókat, hogy vezessenek be a pornográf oldalak felhasználói életkorának ellenőrzésére szolgáló rendszert, amennyiben e szolgáltatók nem tették meg a 2010/13 irányelv 28b. cikkében szereplő megfelelő intézkedéseket;

– azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételek tiszteletben tartása mellett és ezen irányelv 3. cikke (5) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül olyan intézkedések elfogadását írja elő, amelyek közrendi vagy közbiztonsági okokból megtiltják egy adott szolgáltatás más tagállamokban letelepedett szolgáltatói számára a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítását.

A C-190/24. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésről

104 A C-190/24. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság a 2000/31 irányelv 15. cikke (1) bekezdésének értelmezését kéri a Bíróságtól. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásából, valamint az ezen ügyben a Bíróság elé terjesztett írásbeli és szóbeli észrevételekből kitűnik, hogy e kérdés azon az előfeltevésen alapul, hogy a földrajzi helymeghatározással történő járművezetést vagy navigációt segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetője a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá tartozik.

105 E körülmények között meg kell állapítani, hogy e kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdését és 15. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a földrajzi helymeghatározással történő járművezetést vagy navigációt segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetője e rendelkezések hatálya alá tartozik, és hogy e 15. cikk (1) bekezdésével ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy ezen üzemeltető számára megtiltsák a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítását.

106 Ami először is a 2000/31 irányelv 14. cikkét illeti, az a tárhelyszolgáltatásra vonatkozik, vagyis – amint az e 14. cikk (1) bekezdéséből kitűnik – „az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásr[a] […], amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll”. Ez a meghatározás nem zárja ki, hogy egy olyan szolgáltatás, amelynek célja egyben az ilyen információk terjesztésére vagy megosztására is kiterjed, bizonyos feltételek mellett a „tárhelyszolgáltatás” fogalmába tartozzon (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i SABAM -ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 27. pont; 2021. június 22-i YouTube és Cyando ítélet, C-682/18 és C-683/18, EU:C:2021:503, 106. pont; 2022. április 26-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-401/19, EU:C:2022:297, 28. pont).

107 Mindemellett az a tény, hogy az üzemeltető által nyújtott szolgáltatás magában foglalja a részére küldött információk tárolását, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy e szolgáltatás minden körülmények között a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L’Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

108 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy ez a helyzet álljon fenn, alapvető fontosságú, hogy az érintett szolgáltatás nyújtója a 2000/31 irányelv II. fejezete 4. szakaszának rendelkezései értelmében vett „közvetítő szolgáltatónak” minősüljön. Amint azt az irányelv (42) preambulumbekezdése kimondja, az ezen irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességek, köztük az irányelv 14. cikkében foglalt kivételek csak azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben a szolgáltató tevékenysége a hírközlő hálózat működtetésének és az ahhoz való hozzáférés biztosításának technikai folyamatára korlátozódik. Továbbra is e (42) preambulumbekezdés szerint, e tevékenység pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtónak sem tudomása nincs a továbbított, illetve tárolt adatról, se nem kezeli azt az adatot (lásd ebben az értelemben: 2021. június 22-i YouTube és Cyando ítélet, C-682/18 és C-683/18, EU:C:2021:503, 105. pont).

109 Annak megállapítása érdekében tehát, hogy az ilyen szolgáltatás üzemeltetője a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján mentesíthető-e a tárolt tartalmakért való felelőssége alól, azt kell megvizsgálni, hogy az ezen üzemeltető által gyakorolt szerep semleges-e, azaz hogy magatartása pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű-e, amely az általa tárolt

tartalmakról való tudomás vagy e tartalmak ellenőrzésének hiányát vonja maga után, vagy éppen ellenkezőleg, az említett üzemeltető olyan tevőleges szerepet játszik, amelynek révén tudomással bír e tartalmakról vagy azokat ellenőrzi (lásd ebben az értelemben: 2021. június 22-i YouTube és Cyando ítélet, C-682/18 és C-683/18, EU:C:2021:503, 106. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

110 A 2000/31 irányelv (42) preambulumbekezdésére tekintettel a tudomásra és az ellenőrzésre vonatkozó e két feltételt úgy kell érteni, mint amelyek vagylagosak és egymástól függetlenek. Következésképpen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás azon üzemeltetője, aki a tárolt információkat ellenőrzi, még akkor sem részesülhet mentességben ezen irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján, ha ezen információk kezelésének automatizálása miatt nem szerez róluk tudomást.

111 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 239. pontjában lényegében rámutatott, az ilyen üzemeltető többek között az alkalmazott algoritmus segítségével gyakorol ellenőrzést a tárolt információk felett. Amennyiben ezen algoritmus segítségével előre meghatározta az ilyen információ terjesztésének vagy terjesztése elmaradásának feltételeit, nincs jelentősége annak, hogy ezen üzemeltető maga nem hajt végre olyan további beavatkozásokat, amelyek a továbbítás céljából tárolt információk népszerűsítését, módosítását vagy eltávolítását eredményezik.

112 E tekintetben pontosítani kell, hogy amennyiben a használt algoritmus az információnak a jobb hozzáférhetőség érdekében történő egyszerű kategorizálásán és indexelésén túl az üzemeltető vagy a szolgáltatása érdekében meghatározza, hogy ezen információkat milyen feltételek mellett, milyen módon és milyen fontossági sorrendben terjesztik, vagy nem terjesztik, az említett üzemeltető ellenőrzést gyakorol ezen információk felett, így az általa kínált szolgáltatás nem minősíthető a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, „információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatás[nak], amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll” (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 115. és 117. pont; 2011. július 12-i L’Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 116. pont; 2021. június 22-i YouTube és Cyando ítélet, C-682/18 és C-683/18, EU:C:2021:503, 114. pont).

113 Hasonlóképpen, összhangban az irányelv szövegével, amely annak alkalmazását többek között a 2000/31 irányelv 14. cikkében meghatározott szolgáltatások nyújtásához köti, az ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdése által a tagállamokra rótt kötelezettségek nem alkalmazandók az ilyen szolgáltatás azon üzemeltetője vonatkozásában, aki a jelen ítélet előző pontjában meghatározott értelemben ellenőrzést gyakorol.

114 Az e célból szükséges vizsgálatok elvégzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

115 Másodszor, ha a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jutna, hogy a Coyote Systemhez hasonló szolgáltató szerepe a jelen ítélet 109. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében semleges, és hogy az általa kínált szolgáltatás ezért a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, „a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információk tárolásából álló, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak” minősíthető, meg kell vizsgálnia, hogy az ilyen szolgáltatóval szemben alkalmazható-e ezen 14. cikk (3) bekezdése alapján a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó továbbítási tilalom, és hogy az ilyen tilalom összeegyeztethető-e ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével.

116 Először is a 2000/31 irányelv 14. cikkének (3) bekezdését illetően, e rendelkezés kimondja, hogy e 14. cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék. A Bíróság kifejtette, hogy a szolgáltató akkor is lehet ilyen kötelezés címzettje, ha az említett 14. cikk (1) bekezdése értelmében nem terheli felelősség (lásd ebben az értelemben: 2019. október 3-i Glawischnig-Piesczek ítélet, C-18/18, EU:C:2019:821, 24. és 25. pont; 2021. június 22-i YouTube és Cyando ítélet, C-682/18 és C-683/18, EU:C:2021:503, 131. pont). Ezenkívül, amint azt a (3) bekezdése kimondja, ezen irányelv 14. cikke a tagállamok azon lehetőségét sem érinti, hogy eljárásokat alakítsanak ki az információ eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására.

117 A 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 14. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az arra irányuló meghagyásokra vonatkozik, hogy az ezen (1) bekezdés értelmében vett, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató szüntesse meg a szolgáltatás igénybe vevője által elkövetett, különösen az utóbbi weboldalán vagy platformján tárolt jogellenes információk jelenléte miatt megvalósuló jogsértéseket azáltal, hogy eltávolítja ezeket az információkat vagy megakadályozza az azokhoz való hozzáférést, illetve hogy megelőzzön minden más jogsértést, különösen azáltal, hogy eltávolítja azon jogellenes információkat vagy megakadályozza a hozzáférést azokhoz a jogellenes információkhoz, amelyek tartalma megegyezik vagy egyenértékű a már jogellenesnek nyilvánított információkkal (lásd ebben az értelemben: 2019. október 3-i Glawischnig-Piesczek ítélet, C-18/18, EU:C:2019:821, 24. és 37. pont).

118 A kérdést előterjesztő bíróság feladata különösen annak vizsgálata, hogy a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbításának az alapügyben szóban forgó szabályozásban előírt tilalma a Coyote System platformján tárolt jogellenes információkhoz való hozzáférés blokkolására, vagy a szolgáltatás igénybe vevői által folytatott jogellenes tevékenység vagy elkövetett jogsértés megszüntetésére, illetve az ilyen tevékenység vagy jogsértés megelőzésére irányul-e a 2000/31 irányelv 14. cikkének (3) bekezdése értelmében.

119 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a 2000/31 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e az ilyen szabályozás, emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamokkal szemben előírt azon tilalmat, hogy a közvetítő szolgáltatók számára általános nyomon követési kötelezettséget írjanak elő, ezen irányelv (47) preambulumbekezdése pontosítja abban az értelemben, hogy az nem vonatkozik az „egyedi esetre alkalmazandó” nyomon követési kötelezettségekre, és különösen nem akadályozza a nemzeti hatóságok által a nemzeti jogszabályoknak megfelelően és ilyen esetre vonatkozóan hozott határozatokat (lásd ebben az értelemben: 2019. október 3-i Glawischnig-Piesczek ítélet, C-18/18, EU:C:2019:821, 34. pont).

120 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy a tárhelyszolgáltatónak címzett, a nemzeti bíróság által jogellenesnek nyilvánított tartalommal azonos vagy ahhoz hasonló tárolt tartalom konkrét elemeinek eltávolítására irányuló felszólítás nem kötelezi e tárhelyszolgáltatót arra, hogy általános jelleggel nyomon kövesse az általa tárolt információkat. Konkrétabban, az ilyen felszólítás nem kötelezi a tárhelyszolgáltatót arra, hogy önállóan értékelje a tárolt tartalmat, mivel szorítkozhat arra, hogy automatizált keresések révén azonosítsa a felszólítással érintett tartalmakat (lásd ebben az értelemben: 2019. október 3-i Glawischnig-Piesczek ítélet, C-18/18, EU:C:2019:821, 46. és 47. pont).

121 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten hangsúlyozza, hogy a járművezetést vagy a navigációt földrajzi helymeghatározással segítő elektronikus szolgáltatás üzemeltetője anélkül is eleget tehet a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítására vonatkozó, az alapügyben szóban forgó szabályozásban előírt tilalmaknak, hogy meg kellene ismernie az ilyen közúti ellenőrzéseket bejelentő felhasználói által közölt üzenetek tartalmát. Így egyértelműnek tűnik, hogy az e továbbítási tilalmak tárgyát képező információk oly módon vannak meghatározva, hogy az érintett üzemeltető a továbbításukat automatikusan megakadályozhatja.

122 A fenti megfontolásokra tekintettel a C-190/24. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdését és 15. cikkének (1) bekezdését a következőképpen kell értelmezni:

– amennyiben az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatás üzemeltetője, amely többek között a szolgáltatás igénybe vevője által szolgáltatott információk tárolásából áll, algoritmus segítségével a saját érdekében vagy a szolgáltatása érdekében meghatározza, hogy ezen információkat e szolgáltatás keretében milyen feltételek mellett, hogyan és milyen fontossági sorrendben terjesztik, vagy nem terjesztik, ellenőrzést gyakorol ezen információk felett, így nem minősíthető az e 14. cikk (1) bekezdése értelmében vett, „információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatás[t] [nyújtó szolgáltatónak], amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll”, és ezért e 15. cikk (1) bekezdése nem alkalmazható rá;

– azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam közrendi vagy közbiztonsági okokból megtiltja azon elektronikus szolgáltatások üzemeltetőinek, amelyek a 14. cikk (1) bekezdése értelmében „információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatás[nak minősülhetnek], amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll”, hogy bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információkat továbbítsanak.

A költségekről

123 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) 2. cikkének h) pontját és 3. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

– **az e rendelkezések közül az elsőben említett szabályozott terület nem korlátozódik az ezen irányelv II. és III. fejezetének harmonizációs rendelkezései által szabályozott követelményekre és tárgykörökre, és kiterjedhet mind a büntetőjog hatálya alá tartozó általános és elvont szabályozásokra, mind pedig a közrendi és közbiztonsági célokat követő szabályozásokra, amennyiben e szabályozások az információs társadalommal**

összefüggő szolgáltatások nyújtására irányuló tevékenység megkezdésére vagy folytatására vonatkozó olyan követelményeket írnak elő, amelyek nincsenek e 2. cikk h) pontjának ii. alpontja alapján kizárva a szabályozott területből, és olyan területekre vonatkoznak, amelyek nincsenek kizárva sem az említett irányelv hatálya alól ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdése értelmében, sem az említett 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett mechanizmus hatálya alól e cikk (3) bekezdése értelmében;

– **azokkal ellentétes, ha valamely tagállam a büntetőjog körébe tartozó, a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférésének megakadályozására irányuló általános és elvont kötelezettséget alkalmaz a más tagállamokban letelepedett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra;**

– **azokkal nem ellentétes, ha a 2000/31 irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 1. és 24. cikkével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételek tiszteletben tartása mellett és ezen irányelv 3. cikke (5) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül valamely tagállam olyan intézkedések elfogadását írja elő, amelyek arra kötelezik az adott szolgáltatást nyújtó, más tagállamokban letelepedett szolgáltatókat, hogy vezessenek be a pornográf oldalak felhasználói életkorának ellenőrzésére szolgáló rendszert, amennyiben e szolgáltatók nem tették meg a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) 28b. cikkében szereplő megfelelő intézkedéseket;**

– **azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételek tiszteletben tartása mellett és ezen irányelv 3. cikke (5) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül olyan intézkedések elfogadását írja elő, amelyek közrendi vagy közbiztonsági okokból megtiltják egy adott szolgáltatás más tagállamokban letelepedett szolgáltatói számára a bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információk továbbítását.**

2) **A 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdését és 15. cikkének (1) bekezdését**

a következőképpen kell értelmezni:

– **amennyiben az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatás üzemeltetője, amely többek között a szolgáltatás igénybe vevője által szolgáltatott információk tárolásából áll, algoritmus segítségével a saját érdekében vagy a szolgáltatása érdekében meghatározza, hogy ezen információkat e szolgáltatás keretében milyen feltételek mellett, hogyan és milyen fontossági sorrendben terjesztik, vagy nem terjesztik, ellenőrzést gyakorol ezen információk felett, így nem minősíthető az e 14. cikk (1) bekezdése értelmében vett, „információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatás[t] [nyújtó szolgáltatónak], amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll”, és ezért e 15. cikk (1) bekezdése nem alkalmazható rá;**

– **azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam közrendi vagy közbiztonsági okokból megtiltja azon elektronikus szolgáltatások üzemeltetőinek, amelyek a 14. cikk (1) bekezdése értelmében „információs társadalommal összefüggő olyan**

szolgáltatás[nak minősülhetnek], amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll”, hogy bizonyos közúti ellenőrzésekre vonatkozó információkat továbbítsanak.

Aláírások